

DOMOVINA

Uredništvo

na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopolno blagovilne fran-
kiziraj, rokopiši se ne vračajo.

Izdanje tridesetkrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za
Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 kroze. Za Ameriko
in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron,
pol leta 8 kron 50 vrn. Načinoma se pošilja upravitelju, plačuje se vsaprej.

Za tiskarstvo

se plačuje od vsake petit-vrele po 20 vinarjev za vsak
krokar; za večje tiskarstvo in mnogokratno tiskarstvo
znamen postoj.

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Angleži o madžarski politiki.

Mr. Colquhoun, znamenit angleški
novinar, kateri se je udeležil petega
vseslovenskega zleta v Pragi je napisal
v „Morning Post“ od 4. t. m. članek o
madžarsko-hrvaškem sporu. „The Morning
Post“ (Jutrarnja pošta) je najbolj
upoštevani angleški list v vprašanih
vnanje politike, zato ima njegov glas
prav znaten političen pomen. V prvem
dela postaje članek angleškega bralca
o jedru hrvaško-madžarskega spora
potem pa nadaljuje:

Madžarska politika je, kakor se
nam kaže, kratkovidna. Od 18 milijonov
prebivalcev dežel ogrske kroze je
samo 8 milijonov Madžarov. Ti storijo
karkoli morejo, da bi vzbudili sovraštvo
Hrvatov, Srbov, Rumunov, Slovakov in
Rusinov. Mogoče je tudi, da precenjujejo
svoje umnjeno zavzetost nad ostalimi
narodni.

Madžari so korenjaki ljudje, polni
poguma. Pa Hrvatje in Rumuni so tudi
ljudje, katerim ne manjka ne poguma
se moči. Razloček v naobrazbi, ki je
bil nekdanj med njimi, se neprestano
manjša ter se bode zmanjševal v kljub
sistemu grofa Apponyja, kateri zatira
rumunske kole in ponemanje rumunske
dece.

Tudi Hrvatje imajo svoje proroči-
telje, in oni, kateri poznajo visoko na-
obraženo voditelje sedemograških Rumunov,
morajo priznati, da se odlikujejo po
nenavadno trdni značajnosti. Temu
nasproti ne morejo Madžari drugega
nego poniževati svojo moralno zvi-

šenost s svojo politiko nasilnosti in
nadvlade.

Zanimivo je, da se bač v trenutku,
ko je v Budimpešti dosegla madžarska
razpenjavost svoj vrhunec, vrši v Pragi
vseslovenska demonstracija. Naš do-
pisnik v glavnem mestu kraljevstva
češkega opisuje zlet tisočev in tisočev
slovenskih Sokolov v Pragi, podajajočih
slajno manifestacijo njih telesne dose-
posti, njih discipline in narodne navdu-
šenosti. Dejstvo takega zleta dokazuje
najlepše, da mnoga slovenska plemena
v avstro-ogrski državi stojajo vzajemno
v ožje stike.

Samo Poljaki se niso udeležili zleta.
Prišli so pa Srbi, Slovaki in mnogo
druge zastopniki slovenskih narodov.
Vsi ti bodo prav gotovo na strani
Hrvatov proti Madžarom in vsaka de-
monstracija v Zagrebu bode odmevala
v mislih in srcih tisočev in tisočev
Čehov, Slovakov, Srbov, Rumunov, Slo-
vencev. Politika, katero delajo madje,
kakeršen je Kolat, grof Apponyi in
bar. Banffy more pripravljati samo tla
za bodoče zapletke. Sejejo veter in
prej ali slej bodo želi vihar (orkan).
Čuditi se moramo, da voditelji Mad-
žarov vkljub svoji brbljavosti o svobodi
in zgodovini, se ne znajo učiti s se-
dajne dobe, ki je pisana po širni
Evropi.

Nemčija, Italija niso samo zemlje-
pisni pojmi, še nas marveč tudi, da
življenjske moči narodov ne more nikdo
dolgo tlačiti z nasilnimi sredstvi.

Madžarska narodnost pač je, ne
trudi pa niti zgodovinskega niti mo-
ralnega temelja ogrskega kraljevstva.

Ogrsko kraljevstvo, v katerem imajo
samo Madžari pravice, v katerem so
pa Rumuni, Srbi, Hrvatje in Slovaki
„Uitlanders“ (tujci) in politično in-
ferjni, ni Ogrsko, o katerem so si v
dneh Ludvika Koluta (očeta sedanjega
Ferencza Kossutha) Angličani domi-
ljali, da z njimi simpatizirajo.

Politični pregled.

Demagoški delo.

V seji državnega zbora dne 20. t.
m. je prof. Masaryk spregovoril tudi o
predlogu dr. Luegerja, naj se iz držav-
nih sredstev posveti 100 milijonov kot
osnovna glavica za starostno in in-
validiteto zavarovanje. Masaryk pravi:
„Pričakoval sem, da bode dr. Lueger
predlagal, da bi bila postavljena v
službo splošnega starostnega in invali-
ditetnega zavarovanja bogata cerkev,
bogata hierarhija (duhovstvo) in bogata
plutokracija (denarni mogotci). (Glasna
pohvala in ploskanje.) Da bi država
izvedla invaliditeto zavarovanje kakor
je to dr. Lueger predlagal, je čisto
umljivo in zato ni njegov predlog nič
drugače nego bizantizem. Vprašanje
starostnega in invaliditetnega zavarova-
vanja ter obrambe delavstva, ni vpra-
šanje filantropije (ljudomilosti), ampak
vprašanje zakona in pravice. —
(Glasno odobravanje in ploskanje.)

O istem Luegerjevem predlogu je
govoril tudi Schumeler (soc. dem.) v
seji dne 22. t. m. ter dejal, da bode
njegova stranka čuvala nad tem, da

bi Luegerjev predlog ne skvaril re-
šitve tega že zrelega vprašanja. Obresti
od sto milijonov znašajo na leto štiri
milijone, za splošno zavarovanje pa je
treba okoli 50 milijonov. Splošno sta-
roostno in invaliditeto zavarovanje je
potrebno. Votvaritev take zavarovalnice
ni dobrota ampak dolžnost države.
Krkanski socijanci bi radi s svojim
predlogom postavili svojo zvestobo ce-
sarja v posebno zgodno luč, češ, da
bodo s tem cesarja napravili še bolj
prihvaljence; cesar pa ne potrebuje
te pomoči.

V seji dne 22. t. m. je bil sprejet
proračunski provizorij v tretjem čitanju.
Debata je trajala sicer pozno v noč,
vlekla se je pa brez posebnega zani-
manja in živahnosti. Prišlo je do grde
kontroverze med češkimi agrarci in
klerikali, ki so se vzajemno obkladali
s grdimi in sarovimi priimki.

Skupni predlog vseh nemških
strank, naj se določi nemščina kot
izključni jezik parlamenta, so podpisali
tudi krkanski socijanci. Predlog nosi
do sedaj 170 podpisov. Nemci se na-
deajo, da bodo njih predlog podpisali
tudi nekateri nemški poslanci, češ, da
je nemščina potrebna kot poore-
dovalni jezik.

„Deutsches Volksblatt“, največji
list krkanskih socijancev, si prizadeva
dokazati, da nemščini govori v parla-
mentu izstene, ne uživajo imunitete,
češ, da niso bili potrjeni parlament-
arni cenzuri. Tega policijskega nazora

LISTEK.

Josip Pliverić.

Dne 17. julija t. l. je umrl v Za-
grebu profesor državnega in medna-
rodnega prava na tamoznjem vsesti-
lišču dr. Josip Pliverić. Zagrebški
vsestilišče je izgubilo enega svojih v
resnici slavnih in znamenitih članov,
hrvaška veda svojega največjega pred-
stavitelja v svetovni državopravni
literaturi. Visoke starosti ni dočkal.
Rojen je bil 4. februarja 1847. leta v
Novi Gradski v bivši vojaški granici.
Solal se je v Polegi. Zagrebu in na
Dunaju, kjer je bil 1874. l. promoviran
doktorjem prava. Za 1875. l. se je ha-
bilitiral na novostanovljenem zagreb-
škem vsestilišču za mednarodno in
splošno pravo ter za hrvaško-ogrsko
javno pravo. 1878. l. je bil imenovan
izrednim profesorjem pred predmetov na
vsestilišču v Zagrebu, 1880. l. je postal
redni profesor.

Od 1893. l. je bil za tri dobe sa-

borski poslanec in delegat na skupnem
ogrsko-hrvaškem državnem zboru v
Budimpešti. Priladil je k prejšnji na-
rodni (madžarski) stranki ter se je
bil valed tega svojemu narodu malo
odtrajal, ne da bi se bil hotel ali da
bi se bil na kakršen si bodi način pri-
zadeval priklopiti se madžarskim mo-
gotev. Bač nasprotno! Hrvatska je
do danes ni rodila moča, ki bi bil
svoje hrvaško stališče Madžarom na-
sproti tako odločno, tako samozavestno
in obenem znanstveno formalistično
kakor Pliverić. Da je bil član madžarske
stranke, to mu je vzele doma popu-
larnost, do katere mu ni nikdar nič
bilo. Pliverić ni spadal po svojem
bistvu v nikakvo politično stranko, bil
je samo učenjak.

Pliverić je spadal med prve uče-
njake današnje Hrvatske, on je do
sedaj edini hrvaški državopravni
strokovnjak v pravem pomenu besede.
Imel je nenavadno obsežno strokovno
znanje, kaj kritičen, pravilniško na-
obrazen in svesten duh, veliko prid-
nost in neumorno delavnost, ki ga je

držala v neprestanem znanstvenem
delu.

Do Pliverića niso imeli Hrvatje v
svoji znanstveni literaturi dela, v ka-
terem bi bili hrvaško-ogrski državno-
pravni obojaki znanstveno obdelani.
To je v resnici čudna — in za nas
Jugoslavane značilna prikažen! Od leta
1848., oziroma od 1860. leta naprej se
vrti ves političen boj okrog tega
državnopravnega vprašanja. 1868. l. je
bila sklenjena pogodba z Ogrsko in
dvajset let se ni našel nikdo, kateri
bi bil na te odločaje posvetil s lučjo
državnopravne vede. Pliverić je bil
prvi, ki je poskušal na Hrvatskem
znanstveno raztolmačiti hrvaško-ogrsko
državnopravno odnose in določiti
državnopravne pojme, kateri ustvarjajo
hrvaško razmerje k Ogrski. On je
znanstveno dokazal, da pogodba vsebo-
je, nego si je marsikaj lajka pa tudi
marsikaj politik mislil ter je na tak
način utrdil prepričanje, da neznanje
ni manjši sovražnik političnemu narod-
nemu napredku nego zasikarnost in
neznanost.

Pliverić je rezultate svetovne držav-
nopravne znanosti prikrojil na spe-
cijalno hrvaške razmere ter se s po-
močjo čiste znanosti opravičil in ute-
meljil hrvaško narodnopolitične težnje
za svobodo in samostojnostjo. Rezultat
njegovega znanstvenega preiskovanja
hrvaško-ogrskoga pogodbenega odno-
šaja je bil ta, da je dokazal, da Ogrsko
s Hrvatsko ne trvi enotnost in ene
države, da je marivč zveza dveh po-
sebnih držav. Odnosaj kraljevine
Hrvatske k ogrski državi je po Pliverića
nagodbeni odnosaj dveh ravnopravnih
strank, dveh koordiniranih držav. Čisto
pravilno kaže na to, da noli čela
hrvaško-ogrskoga nagodba značaj vzajem-
nega sporazumnega, obojestranske po-
gode ter pravi, da ako bi bila Hrv-
vatska samo del Ogrske, bi se Ogr-
je ne bili nikdar z njo dogovarjali v
obliki nagodbe.

Kraljevina Hrvatska kot posebna
država je torej sama združena s ogrsko
državo v srčno vzajemnega vzdrževanja
določenih pravic ter skupnega oprav-
ljanja določenih reči. Vsa hrvaško-

bi se vsak državljan pravilnik aramoval, ker se protivi ne samo razumu, ampak tudi novejši sodni praksi, katere je priznava inamutno tudi govorom, ki niso bili nikjer objavljeni. Sedaj objavljamo izmedle govoru „Reichsarchivarsprechers“ ter jim daje tako popolno pravovarnost.

V sili dne 22. t. m. je interpelliral posl. Jevonik in dr. zaradi discipliniranja vseučiliškega profesorja Frischana.

Posl. dr. Benkovič in dr. je interpelliral zaradi okrajnega zastopa celjskega in zaradi okrajnega šol sveta v Celju.

Posl. Gostinčar in dr. je interpelliral zaradi teleznike zveze Ljubljana-Ljirja.

Posl. Hribar in dr. so videli 22. predlog, naj se osnuje slovensko vseučilišče v Ljubljani. Predlog so podpisali vsi slovaški poslanci, izvenmi Poljakov, podpisali so ga tudi Lah.

V sili 23. t. m. je bilo izvoljeno definitivno predsedništvo poslanskega zbora. Prvim predsednikom je bil izvoljen krščanski socialc dr. Weisskirchner s 311 glasovi, prvim podpredsednikom Starošek dr. Žabek, drugim podpredsednikom poljski šlachic dr. Starzyński. Dr. Žabek se je zahvalil na izvolitvi nemški in češki. To pot se je v prvi s predsedniškega mesta glasila češčina v avstrijskem parlamentu. To je tudi en korak naprej v dosegu ravnopravnosti.

Ogrskega trgovskega ministra Kosutha je prešel urednik „Badaposta“, naj pove svoje mnenje o govoru ministrskega predsednika Becka. Kosuth ni hotel o tem govoriti, dejal je pa, da nagodba s Avstrijo še vedno ni gotova in da obstajajo še vedno razpori med stališči obeh vlad, čeprav nimajo posebne važnosti. V interes obeh držav je, da bi se, ako li mogoče, sklenila nagodba. Madžarom se torej bolj blaje tresejo nego bi se komu zdelo, česar se pa ne moremo čuditi, kajti vojakovati se na tri fronte, ni malekosti: proti Avstriji, proti Hrvaški ter proti svoji demokraciji in narodnosti doma. Če sedaj Beck ne doseže kakoga uspeha proti Ogrski, ga ne doseže nikdar več, take prilike ne bo nikdar več imel.

Dopisi.

iz Beograda. Nekateri tukajšnji ljudje so si izbrali lepo nalogo, da v

ogrski odnolaj posreduje oseba skupnega vladarja in kompleksa dolocenih reči (zadev), katere so kot skupne proglašene.

V tem nagodbenem stanju pa danes Madžari še vedno nadvičujejo ter ravnajo ravnopravnost. Hrvatje si zato prizadevajo približiti ni popolno politično samostojnost.

Pilverić je napisal dolgo vrsto knjig, kajti se razpravlja v nemškem in hrvaškem jeziku. Njegova nemška dela so mu pridobila velik ugled med državljani pravilni vseh evropskih narodov.

Knjigo: „Das rechtliche Verhältniss Kroatiens zu Ungarn 1865“ izdala sta skupaj s slavnim profesorjem državnega prava v Heidelbergu Jurijem Jellinkom, kateri ima o Pilveriću jako visoko mnenje, čeprav ne soglaša v vseh točkah s njim.

Nadaljnji spisi so: „Beiträge zum ungarisch-kroatischen Bundesvertrage 1866“, „Der kroatische Staat 1867“, „Ravreik mednarodnog prava 1876“ v „Mjesečniku pravnihga društva“.

znanem obsevnim listu „Slovenskem Gospodstvu“, bistilo celo gorjo ševinsko dolgo ter ob vsaki priliki mogočno trkajo na „rojo „vero“ in „katoštvo“. Poslabili pa so slasti volje teh modakov na lep nask Kristusnega namena, kateri je dejal, da ni dovolj samo prepričanje, ampak da se je treba tudi po veri — ravhati. Pa, eto naše prvobornike „Km. Zveze“: kaplana moznikova (o tem ima vsak človek, ki ga dobro pozna, sodbo, da mu nič ne pomaga, če ga še tako pere „Šlor. Gospodar“), indecatorja sv. podoh, kateri mora biti veren radi trgovine in se je pokazal posebno vernega tedaj, ko se je šel in tretjega v družbi, g. Karla, kateri je agital proti Jevoniku, češ, da Jevonik ne hodi k spovedi. Kaj pa g. Karl? Ali Vi spalnajete tako verno Vaše verske dolžnosti? Toda kaj zato, da kakšen „verni pristal „Km. zveze“ tudi ne hodi k spovedi, doti je, da ima versko prepričanje“ in je trden kerkalec: a tem je ob jednom polkan sodnik v verskih vpralnih. Ne smemo pozabiti še na četrtega gospoda, onega, kateri je nekdo dopisoval „Štajersko“, se čez noč prelevi v „liberalca“ in je prišel sedaj na resno besede g. kaplana do zavesti, da je njegova duša v nevarnosti. Škofelj je v klerikalni tabor, kjer so ga v vsejsem sprejeli. — Imamo še več slik naših gg. klerikalcev v zalogi. Za danes naš zastopate ja četvrtica. **Opozoralec.**

Od Malmedolje. Zadnje nedeljo nam je pridlo domaće „Kmetijsko bralno društvo“ za Šenčurjem vrta ljudsko veselico, s katero smo bili vsi zadovoljni. Domače perke in perci so pokazali, česa so se nandili pod vodstvom nestradljivega pevovodje, sticelja g. Praoga; posebno lepa je bila „Ljubica“, samo žal, da jo je pol premalo perk in percev, tako, da se je pesem na prostem skoro čisto izgubila. Šaljiv pripor „Na planini“ nam je kazal zaljubljenih bolečih dveh previvalcev v planinah, katerih se ni toliko obiznala grobna kultura omikana srota, da bi znala prikrižati svoja prekipevala čustva. Dobro se je igrala igra „Trije tički“; od naravnost izbornega štruncenja doli do matere Špela, katere otviradna alina prevoč vero v nepristranost sodnikov, ker je hotela sodnika podkupiti s klobasami in jajci, so bili vsi trdni v svojih slogah. Besedilo alog so imeli izravnato v oblasti; tudi si bilo napadno, da je ta in oni „uspel“ kakšno krepko „preleko“, kar je obče agnjalo. Tisto pretiravanje taintam ter malo negotov

„Realna i personalna snija“ 1878 v „Mjesečniku“, „Verifikacija saborskih izbora“ 1879 v „Mjesečniku“.

Glavno delo, njegovo štrjenjako delo, so našli po smrti dovršeno v njegovi ostalini ter se imenja: „Hrvatsko-ugarsko državno pravo“. To je predmet, o katerem je predaval 30 let na zagrebškem vseučilišču in nadjeti so je, da hode ta knjiga, v katero je položil končne uspehe in spoznanja svojih preostavljanj in znanstvenih preiskovanj, kmalu objavljena. Do sedaj so nam znani samo odlomki in skice iz nje.

S Pilverićem je legel v grob med globoko, mirno in trne rodoljubnosti, kateri je težaje svojega naroda po politični samostojnosti teoretično in znanstveno utemeljil ter državnopravno formaliziral. Pilverić je z velikim uspehom zavrnil madžarsko državnopravno namero ter pridobil hrvaškemu stališču priznanje v svetovni državnopravni literaturi. Zasluge torej, da mu Hrvatje, pa tudi mi Slovenci kot njih najbližji sorodniki, ohranimo hvalosten spomin!

nastop pa bi lahko odstranil dober in več rešer in Malmedolje bi se lahko posnela s igralci, kakoršnih nima vsako bralno društvo na deželi! Po pravem vopredem je se začel v gostilni ples, na vrta pa obitajna iseljiva posta in bitka s konfeti. Neumorni peraki zbor je še „rekel“ markisator lepo, dokler ni razgalil veselih ljudj doš in pozna ara. Društva pa častitavo na prireditvi in šelimo, da bi ostalo delavno in pridello zopet kaj vselega. Da vedo ljudje ceniati njegov trud, so pokazali s dobrim obiskom; videti je bilo tudi sosede iz Vauke vasi, Krištevcev, Sv. Lovrenca, celo od daljnega Sv. Bolfenka na Biša.

Slovenske novice.

Štajersko.

— Za celjski odesk „Prosveto“ je daroval G. A. Arzenšek v Celja 3 K — srčna hvala!

— Poslanec Rebek in tovariši so interpellirali pravosodnega ministra glede preiziranja slov. jezika pri potratnih obravnavah v Celju; interpellirali so tudi glede imenovanja novega okr. sodnika v Laškem trgu.

— Poslanec dr. Plaj in tovariši so povdarjali pri poljedelskem ministertvu potrebo, da se naj ozira pri nastančjih izvrševalnih dolžilih glede novega vinskega zakona na ose vinske kuce, kateri še sedaj kažejo, kako se hočejo izogniti strogim odredbam novega vinskega zakona. Stavijo namreč in urvejoje na Ogrskem ob Štajerski in spočajeavstrijski meji kleti, v katerih hodo vino na veliko „pobjejevali“ in kvarili, zato ker jim tam tega niko ne brani. Potem pa mislijo to vino svazati na Štajersko in Nitjeavstrijsko ter tako odkodovati posestnike vinogradov. Poljedelski minister je odgovoril, da se bo osiral na to in da se bo slasti ob meji strogo nadzorovalo kleti in vinskih kuce.

— Interpelacija. V državnem zboru sta interpellirala poslanka dr. Korošec in dr. Benkovič pravosodnega ministra zaradi ustavljenega kazenskega postopanja pri bitkoma brežičnem glavarju Vistarijskega.

— Telefon je začel v nedeljo v Celju poslati. Dosedaj je 52 naročnikov za telefonsko centralo. Skazalo se je, da so napravili to veliko premajhno; zato je bilo pridnojo spoznal zdano razširiti.

— Zvišanje rudarskih plač. Uradno poročilo o seji dogovornega urade rudarske zadruge za celjski radniški okraj poroča, da se je splošno določilo 5 odstotno zvišanje plač. V onih jama, v katerih vlada vročina nad 30 stopinj Celzija, dobe rudarji povprečno nad 3 K. Objubiljo se je tudi postaviti pri rudniških kopališčih. Potreba bi bilo, da bi ta beseda meo postala!

— Varadinskne toplice je doslej obiskalo v poletni sezoni 1120 strank s 1273 osebami.

— Na Sv. Vilarje vabi glasilo škola Antona Bonaventura in njegovih svetih alog krščanske moše slovenske? „Slovenec“ piše: „Čelki in danajski krščanski moše je moero let zaporedoma vsako leto romajo, prvi na Sv. goro pri Pribraun, drugi v Marjino Celje ...

Skupaj moše! Pojdimo k Materi božji pričat svojo vero, prisnag zvestobo Bogu!

Zakaj ravno na Sv. Vilarje? — Vilarje so idealna točka. Z njimi je združeno nekoliko turistike, ki je danes tako moderna ...

Kviki: moše krščanski — na goro vilarško!

Tako „Slovenec“. Modernost turistike — in romanje! Nedejski turisti bodo imeli največji vitez, majhen krih jim provzroči prijetno žejo in gor — na vrhu so dobre gostilne. Po tem — ne več nevarnodnem, pobotnem okoliha valjo se „krščanski moše slovenski, v gostilno ... Da, Masaryk ima prav, to je pravo pravzato gostilniško krščanstvo. Ti romarji-turisti so zabili, ali morda niso nikdar vedeli, kaj pravi Matevž evangelist 6. pogl. 5. in 6. v. „In ko moliš, ne bodi kakor hinarci, ki tako radi postajajo in molijo v sinagohah in na cestnih vogalih, da je ljudje vidijo. Resnično vam povem: oni so se dobili svoje plačilo.“

Če pa moliš, idi v svojo izbico in zakleni vrata in molj k svojemu Bogu; in Bog, ki na skrivnem vidi, ti bo to očitno poplačal.“

Posebno daleč so ti romarji-turisti od Janez. Evangelista, ki pravi: „In pride čas — ter je že ta, ko bode pravi molilci Boga molili v duhu in v resnici; kajti Oče zahteva, da se ga tako molj.“

Bog je Duh: in oni, ki ga molijo, morajo ga moliti v duhu in resnici.“ (4. pogl. 22. in 23. v.)

In še nekaj: „Navrjaji pa ne biva v tempeljih, ki so sezidani s rokami, kakor prorok pravi:

„Nebo je moj prestol in zemlja moje podnožje; kakšno hiko mi „čete sedizati? pravi Gospod; ali ka. je prostor mojega počitka?“

Ni li moja roka vse to stvoril? (Zgod. apost. 7. kap. 48, 49, 50 v.) Čemu torej na Vilarje ali celo v nemško Marjino Celje, v laiki Rim, francoski Lard? Ali doma ne morete moliti?

— Sv. Martin v Ročni dolini. Naša ljudska slavnost, ki nam jo je pridlo zadnje nedeljo domaće bralno in pevsko društvo, je uspela nad vse pričakovanje lepo. Nikdar doslej je nismo videli take adelebe, počastili so nas gostje iz Vojske, Galicije, Nove cerkve in Celja, kar nas prav veselil, ker se tako vzdržujejo in vstvarjajo med seboj prijateljske vezi med sosednimi kraji, ki so pogoj uspešnega delovanja in napredka narodovega.

Za smeh so nam poskrbeli igralci-dijaki, ki so rešili svojo nalogo zares dobro. Kar pa pri nas vsakoletno društvene veselice najbolj poltvi in odlikuje — to je petje naših percev in pevke. Pesem za pesmjo se vrsti, ob ubranih glasih narodnih pesmji ti potečejo ure in človek vidi to domaćo veselo slovensko ljudstvo, ki se brani svoj značaj, svojo samozavest in ponos, ki se ne klanja vsakomur.

Član „Prosvete“ Šl. I. Prekoršek je v kratkih besedah poudarjal potrebo in pomen izobrazbe, pomen časopisa za človeka, ki mora iti dalje, ki mora napredovati, ako noče, da gredo drugi preko njega. — Izobrazba je moč, in močan mora biti narod, ki hoče živet. G. Rebek, vsakoletni obiskovalec in Celja, je govoril o izpolnjevanju geala „Svoji k svojim“. V tem leži naša moč, v tem je naša narodna sila, ki nam pripori nazaj naše pravice, da postanemo spet na lastni zemlji sami svoji gospodari.

Ne samo zabavi — tudi pouka naj bodo povzročene naše ljudske veselice, če hočemo, da se narod vzgaja.

Šmarčanom, posebej pa še pevkam in pevcom, pa tiščemo: vrlo naprej po tej častni poti!

— Iz Vajnske. Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Škotoj vas in okolico priredi v nedeljo, dne 29. t. m. ob pol 4. uri popoldne na vrta posojilnice hise domaćo veselico z raznovrstnim vopredom. — Poje šmarčanski pevski zbor.

— V Žalca bodemo slavili dne 4. avgusta veliko narodno slavnost. „Zlati Sokol“ razvije tega dne svojo zastavo. Opozorjamo vna družba na ta dan, da ne prirode slavnosti, ki bi z njo kolidirale, da se marvot nake kolikor mogoče polnošterno sodeluje.

— V Gornjem Dobroju po oddaji trgovskega ministerstva nov krojavi urad.

— Teda je pobila zadnjo soboto „dozica okolica Paške in Rečičke vasi. Dozica pomoč je najpo potreba!“

— Častinu občanom je imenovala občina Zreče pri Konjicah kmetijskega nadzornika gospoda Ljuda Tribnika. G. Tribnik slušuje v Zrečah že 18 let in si je pridobil za občino čisto slavo.

— G. Fr. Levce, dož. šolski nadzornik v Ljubljani, je odločil predsedništvo „Slov. Matice“. To je posledica njegovega glasovanja za Profta v dož. šolski sveta.

— Nemški teater in slovenska gozdničarstva. Lažjani smo že taki: kdor nas smerja in zamekne, tistem se vživljamo in klanjamo. Takaj je otvoril pri Henketa svoj teater neki Gutmann, kjer na vso moč zabavlja čez Slovenca. Pri Sonnenwenderler je imel svoje Bravade proti Slovincem, najdi pa je bil točen, kar je zmerjal nekoga Slovence z „windischer Hand“. Za zabavo obiskujejo njegove predstave okolišnje le Slovenci — Nemci se jih izogibajo — že veje zakaj. — Za to velikodušnost zahvalili se bode Gutmann Slovincem kakor gotovo po svoji nemški radikalni maniri in opozarjamo danes obiskovalce njegovih predstav, med temi tudi nado proč. doživljajo, samo na dertip, katerega so zabavili v obraz pred leti slovenskim obiskovalcem nemškega gledališča v Celju, ako se ne motimo, ravno pod vodstvom Gutmannovim. Na vprašanje prvega igralca: „Was stiest in deutschen Theater über“, odgovoril je drugi: „Die Wladischen — weil sie überflüssig sind“. Na to poučanje vendar ne bodejo čakali!

Eden, ki ni tako poučen.

— Trg Knepe. (Občinsko svetilo.) Po končani občinski volitvah vrtila se je dne 21. t. m. volitev starešina. Zapanom je bil oglaseno izvoljen dr. Jožip Barle.

Dosedaj šupan Ivan Klachacher je svojo trgovino prodal in se preselil v Laško trg.

— V Slov. Bistrici so ustavili sidrari in delavci pri novi stavbi Posojilnice bile delo. Zahvalajo trga delavnik, od 7. ure zjutraj do 6. ure popoldne.

— Sr. Jurij ob Ščavnici. Takajne bralno društvo priredi dne 4. avgusta t. l. v spomin dvajsetletnice svojega obstanka veliko narodno veselico na vrtu, kakor tudi v gledališčni prostorih. Delajo se velike priprave. Veselica obeta vskorotno mahava. Natančni spored se objavi.

— Iz Vurberga so poslali „terjavi“ volilci dr. Ploja nezapisno. Ako jih je kdo imenoval svoj čas „črne“ in „terjave“ — je storil to popolnoma opravičeno. To potrjuje besedilo nezapisne, pridobeno v „Slovincu“, trdnar, da dajejo dr. Ploja le nevolilci zapisne in okolčina, da si vede na to „terjavo“ nezapisno g. fajmoštra celih ob „narodni“ volilce.

— Iz Sornice. Pridobeno nedelje obhaja naš „nemški“ šola svojo vsakodnevno šolsko slavnost. Svetajo po gospodi, naj ne izvirajo in naj mirujejo — da se bo potem spet „vse kritični“ svet kritični „sposobnosti“ dogoditi v Sornici.

— V Radgostu so pokopali v nedeljo prejšnjega župnika pri Mali Medolci g. Lorenčiča. Pokopa se je ude-

ležil okr. glavar grof Sturgh in 25 duhovnikov. Svoje precejšnje premoženje je zapustil deloma na stavbo nove cerkve pri Sv. Juriju ob Ščavnici deloma dijakomenu senučen v Mariboru.

— V Bognaki Statist je postavil zavod za acetylen, a katerim bo odlej razsvetljeno kopalnico. Zavod bo daljal pilna za 100 javnih in 1200 zasebnih svetilk.

— V Kehlju pri Konjicah so dobili pretekli teden nove zvonove za farne cerkve. Blagoslovil jih je preteklo sredo g. škof Napotnik.

— Zauspale dr. Ploja so poslale nekatere občine pri Sv. Marjeti niše Ptaja in občina Sv. Barbara v Halozah.

Ptajski Ornak se pridno vozi po kraju in agitira za se in druge nemiktarje v krajnem zastopu, da bi bili zopet izvoljeni. Pri nekaterih voliosostnikih je bil že po trikrat. Upamo, da se ne bodo dali prerogoriti in da ostanjo trdni za narodno stvar. Tudi so a slovenske strani pridno dela in je skoro sigurno, da bodo splavali vsi Ornakovi upi po — Dravi.

— Ptajski obč. svet ni zadovoljen z Malikom. V petkovji soji je sprejel na predlog dr. Plachtija sklep, v katerem izjavlja, da se nikakor ne strinja s dosedajšnjim nastopom poslanca Malika v državnem zboru in ga pozivlja, naj se loti resnega dela ne pa dela brezplodno demonstracijske politike. Ta sklep je zelo podedben — nezaspalci.

— „Ptajski „Štajerci“, ki nepravno trdi, da je slovenskemu kmetu vse eno, ako ga sprejme v uradu nemški ali slovenski ali turški srednik, molči kakor grob o sklepih ptajskih mestnih odborov, v katerem shtajevajo od svojih državnih poslancev, naj z vsami sredstvi delajo na to, da se ohrani slasti v uradih in šolah v Ptaju in drugih posojilniških mestih in trgih nemške posesti. Zakaj pa „Štajerci“ takaj ne pove svojim Nemcom romice v obraz: „o nemški vanjemoosti krišča, o majki „Germanij“ pojeta, slovenskega kmeta pa odirajo do krota!“ Seveda „Štajerci“ mora tako plesati, kakor na ptajski nemški guslari Ornak, Plachtij, Stralij in dr. svigajo. Zato pa bode naše govo vsolej in povod: „Proč z nemiktarstvom „Štajercem“!

— „Wacht am Rhein“, skrajno izvirajoča nemška in protislovenska pesem, našla je zagovorilca v nemiktarstvom ptajskem „Štajerci“. Štej pa tudi ne more drugače biti, ko se gospodje okolo „Štajerca“ najbolj razgrizni „pruzajki“. Čudno je le, da se le vedno najdejo med Slovenci ljudje, ki citajo tako nemiktarstvom trebilo, kakor je „Štajerci“.

— V Ptaju so imeli halotki vinogradi, največ ptajski meščani, kateri imajo po Halozah vinograde, našlo soboto šad. Invalidi so pomembno odbor, ki bi naj občino sestavil seznam škoda po Halozah in se obrnil potem na poslance dr. Ploja in Malika, da bi izpolnivala državno pomoč. Dr. Ploj je sicer že storil pred tem shodom, kar je bilo potrebno.

— Ptajski gimnazijci je Mela preteklo leto 170 (9) učencev, med njimi le — 25 Slovincem. To je sad boževnega pritiska aemskih profesorjev na slov. dijake. Mesto, da bi imeli Slovenci v ptajkem „ormolnem in čustvenom okraju v Ptaju, kakor je to naravno, lastno gimnazijo ali vsaj gimnazijo a slov. voprednicami, obstoji sedaj v Ptaju popolnoma nemška gimnazija!

— Na Poljskaha pri Ptaju so sanje kmetijskega področja in posojilnice-rajčarstva. Ustanovitvi takaj posojilnice je gotovo kraljevredna misel,

škoda le, da bo pristopila, kakor se sliši, nova posojilnica k graški sveti.

— Ali bi ne bilo bolje pridružiti se vseh slovenskih celjaki „Zvezi“, kakor pa se vklanjati in blagovetiti tujcem? Naj bi veljalo tudi takaj gloslo: „Proč od Gradca!“

— Pogorel je Rappov mlin v Spielfeldu. Posostnik rali veliko škodo. Podar je nastal najbrj radi tega, kar je bilo neko leseno kolo premalo nazamano in se je vrglo.

— Iz Rač. V nedeljo zvečer se je potegnil slovenski nasip med Rusami in Falom skoro 50 metrov daleč v zidino. Potiski so morali prestopati pri pomolnih vlakih. V ponedeljek zjutraj je bila škoda že za silo popravljena.

— Keskura je dovolilo okrožno sodišče v Mariboru za premoženje Al. Linnigerja, komisijanskega trgovca v Mariboru.

— Nakup. Kaplj je g. Mat. Polič in Maribora graščino Frajntajca blizu Ptajake gore s 272 orali gundov in naslov.

— Most postavijo v Poberci pri Mariboru čez Dravo, da bode imeli krajjo in lažjo cestno sveto s mestom. Pohrbni bodo mostovino v isti višini kakor je sedaj brodarina. Sveda bo moral najprej dr. poslanec Malik dojeti državno podporo — kar bo pa menda še precej časa trajalo.

— Remstere kmetov privedi o priliki „nemškega sojma“ v Gradca „Štajerske državo za roko kmetov“. Z razstavo bo sdrušena gostilna, v kateri bo dobili na vse načine prirejeno mooo kmetov, da se bode obiskovalci sami prepričali, kako okusno in dobro je to mooo. Pri nas na Sp. Štajerji je pametna reja domačih najvol je prav redka; ki trehalo več zanimanja za njo!

— Pridelek sadja na Štajer-avem. O letošnjem pridelku sadja na Štajerskem poročata svenja štajerskih poljedelskih združenj po natančnih porizvedbah o stanju začetkom tega meseca: obrodilo so letos dobro le črnojaje in trni, kadar niso pomrazile. Splošno pa bo letos malo sadja. Glavni vzrok tega je dolga zima, vsoled katere so pomrazile a. pr. bruske in marelice. Sivra so manj treple. Jahlane in kralke so dobro cvele, ponekod bolj, ponekod manj, kakor so pač lani manj ali bolj obrodile in bilo je upati povprečno na srednje dober pridelek. Tega pa so uzičili mroši ob času cveta in neugodno takratno vreme. — Ker letos tudi v Švici, na Nemškem in na Nizozemskem ne bo sadja, bode lahko oni, katerih sadonosiči vendar nekaj obetajo, domgli lepe cose za sad.

Kranjske.

— „Narodna tiskarna“ v Ljubljani ustanovi na Jurčičevem trga novo kajigotrnico sdrušeno s prodajalno za papir, pisalne in risarske potrebitine. Kajigotrnica in risarstvo neomejeno koncesijo.

Koroške.

— Iz St. Jakoba v Može. V nedeljo, dne 14. julija t. l. smo obhajali naroden praznik kakor ga slovenski Koročani še nikdar ni videli. Polodni smo temeljni kamen naše narodne in gospodinjake šole. Zato se ni čuditi, da so prihitali k tej izvanredni slavnosti gostje in prijatelji od blizu in daleč v malo s trobojčastimi okrašenimi vna, da se veselijo z nami vstopomabnega dneva. Bil je to naroden praznik v pravem smislu besede; kajti bila so zastopana pri tem slavnosti vna koroške slovenske družstva terpostrvno ali pa je zastopatelj, udeležili so se to slavnosti odlični močje in gospe, krepičanje in vrla rodnaka in siljaka de-

kleta v narodni noši, prihitali pa so tudi bratje in sestre sntkaj Karavanc, po pretežni večini za koroške Slovence vnata narodna inteligencija. Dobro vedo, da nas nasprotniki vedno napadajo in da prede kakor volkovi po naši domovini in naši narodnosti. Dolgo let si prizadevamo, kako bi se v bran postavili ter se jih odkrivali in obranili pred njimi svoje najsvetotejše pravice in svoj materni jezik. Ko smo pa v nedeljo dne 14. julija videli toliko narodne inteligencije onstran Karavanc, so se nam prijetno ogrelo naše rodoljubno srce in priliči smo do prepričanja, da slovenski Koročani ostane slovenski: „Da na vek“ slovenski“ bo Koročan, „Ma šola naša bode škola, bran“

te prelepe besede, ki so se svetile nad vzhodom na starištvih, so nam bile dokaz nato, da koroški Slovincem ne spava več, ampak se zareda svoje narodnosti, so zareda, da je Slovincem in da mora ostati Slovincem. Ob 11. uri pozdravi domski župan Ražan v avrdnebnih besedah od daleč in blizu dole goste in prijatelje. Nato sta za polni društvi „Drava“ in „Ročica“ Fajgljorvo „Molitev za slovenski rod“ tako točno in laborno, da se je maršičko čudil nad dvorčnim petjem tedr dretov, ki stajata pod sprotain vodstvom potrditvalnega in vtrajnega g. I. Bernota. Po priditji g. profta Gregorja Kimpolcra se je blagoslovil temotajni kamen mogočnega narodne trdnjave, za tem pa je zbrano mnošico molili zbor „Narodne čitalnice“ iz Kranja naravnost odrači z D. Jenkovo „Molitvo“. Marikatermo so solze igrale v oči, ko je štiala krepke in občan čiste glasove naših rodnih brator in prijateljev. K 6. točki sporeda je govoril naj g. državni poslanec Grafenauer. Ko se je dični orjak pokazal na odru, burah potrdovr in živjo-klicev ni bilo ne konca ne kraja. G. drž. posl. si je izbral tudi zelo srečno govor, v katerem je obravnil pomen šole v narodnem oziru. Da je pri tem doletela naše slavno vrljo šolsko oblast z njenim barbaričnim šolskim sistemom maršičaka pikra, a romična beseda, je pač samoočeni razumljivo. Narodna ploskanje in pritrjevanje ter živjo-klice, vse to je pričalo, da je g. Grafenauer vrlari pravo stvarno. Po končanem sporedu je koralaka velikanska mnošica v St. Jakob k obedi. Po šestjakobskih gostinah so se zbrala razna peraka družtra, kranjska in koroška, in tako se je vrtila med obedom pesem za pesmico, smet a in narodna. Hitro so minile veselo urice in koralake je vse v „Narodni dom“ k koncertu, pri katerem so nastopale „Drava“ in „Ročica“ in peraki zbor „Kranjske čitalnice“ nad vse pričakovanje izvrstno, na vrta pa se je zbrala velikanska mnošica onih, ki v zgornjih prostorih „Narodnega doma“ niso več našli prostora. Ti pa so sami akrlali za zabavo. Vrtila se je pesem za pesmijo, sapnitica za sapnitico. S posebnio pohvalo moramo omeniti kranje pesmi, ki so jih nam zapeli gorljaki perci. Takih percev naš svoje dni še nikoli nismo slišali. G. dr. Ferdo Müller, odvetnik v Celovcu se je končno v lepih besedah zahvalil bratom-percem, ki so prihitali k nam in nas narodslavali z nešomilno slovensko pesmijo ter jih prosil, naj pridejo tudi nasprej še v večjem številu k narodni slavnosti, kakor danes. Narodni živjo-klici so sledili dr. Müllerjevimi izbranim besedam.

Tako je bil 14. julij za koroške Slovincem rne naroden praznik, dan veselja in vrtajanja. Koroški Slovincem je vrtal v srcah vseh nasprotnikov, ki so ga tepali in smatrali, a se potepali in smitili.

Gospodarstvo.

— **Sejmi na Spodajem Stajerskem:** Dne 26. t. m. v Tcharjih pri Celju, v Frana pri Mariboru; dne 27. t. m. v Brežicah (evinjaki sej); dne 29. t. m. v Sv. Martinu pri Vurbergu, v Ormožu; dne 30. t. m. v Ormožu (evinjaki sej); v Zagorju, Kostivnici v rožniškem okraju; dne 31. t. m. pri Sv. Jakobu v laškem okraju, v Sv. Lovrenca v Sl. gorici, v Ptuj, v Kojakih (evinjaki sej); v Zagorju v kojskem okraju, v Imeni (evinjaki sej) v istem okr., v Mariboru, v Kojakih, v Butah v kojskem okraju; dne 1. avgusta v Brežicah (evinjaki sej); v Piskah; dne 3. avgusta v Brežicah (evinjaki sej); v Spodaji Polskavi (evinjaki sej); dne 5. avgusta na Sv. Gori v kojskem okraju, v Arcahu v soštanjskem okraju, v Lembergu v šmarškem okraju, v Loku pri Laškem, v Ptuj, v Celju; dne 6. avgusta v Ormožu (evinjaki sej); v Novi Cerkvi v ptajskem okraju, v Ptuj, v Rozatcu, v Radgoni, v Marji Sestni v mureškem okraju; — dne 7. avgusta v Ptuj (evinjaki in kramarji sej); dne 8. avgusta v Brežicah (evinjaki sej).

— **Shod nemških rokodelcev** se je vršil 18. t. m. na Dunaju. Razpravljal se je o državnem obrtnem svetu ter se sklenilo, da se premeni to ime v državni rokodelski svet. Shod rokodelcev je sprejel vladni predlog naj polovico članov tega sveta imenuje minister, drugo polovico pa naj volijo obrtniške organizacije. Bavi se je nadalje v vprašanju mojstrskih listov. Zastopnik vlade je izjavil, da kani vlada preprečiti izvajanje listov v prvi vrsti zarodom za povzdigo obrti, v drugi vrsti obrtnim strokovnim in drugim, v daljši vrsti strokovnim in industrijskim kolam. Shod je vzel z odobravanjem to izjavo na zasedje. Sklenjeno je bilo nadalje, naj se zahteva, da se ova dodajanja za armado, katerih se tudi rokodelstvo lahko udeleži, razdeli po razmerju 50 : 50 t. j. naj se prepolovi rokodelstvu polovico industrijskega. Shod nemških rokodelcev je izrekel nesposobni sekcijamom naslednika Eknerja, ravnatelja današnje državne službe za povzdigo obrti v vprašanju o dodajanju za armado v preteklem zasedanju delegacij.

— **Stanje šetre na Ogrskem.** Uradno poročilo o stanju šetre 15. julija t. l. cenj približno pridelek pšenice na 32, riži na 1016, jčmerna na 12'68 in 59,1110 milijonov metričnih centov. Trčica, repa in krompir so dobro razvijajo, sadje slabo, trta tudi po večini slabo. Osimine bodo dale po priliki srednji dohodek, po škod tudi srednje dober. Tobak se razvija slabo. Krme so dobro razvijajo, le trava na pašnikih in pastah zelo nasotja. Sadje in trte so veliko trpele valod viharjev in toče.

— **Stanje hita na Ruknem.** Po zadnjem poročilu od 2. (16) t. m. so se na de na letino v rod boljega vremena po vsej evropski Rusiji zboljela. Zimska pšenica je srednja, riž srednje dober, jaro žito srednje dober, v zapadnih in v južno zapadnih gubernijah ter ob Volgi slabo.

Anglika

je svoje kmete popolnoma trtvala svojim industrijskim in trgovskim interesom: danes ima le sicer kmet, a talenost je to, da ti kmetje nimajo smelje. Zato se Angliji sedaj resno bavijo z vprašanjem, kako bi bilo mogoče zopet naseliti Anglijo s kmeti. Pokraviti hočejo tudi s nasilnim koloniziranjem. Najprej bi se nasilno prodala in kupila od države zemlja, ki jo imajo veleposvetniki v obliki; na to zemljo bi država naselila kmete. Kmet pa ne smelje nikdar ne bi mel pridelati, ker bi ostala država last. Tako bi bil kmet samo najemnik in ne gospodar; manjkal bi mu oai moralni moment neodvisnosti, ki je za

kmeta naravno življenjska potreba. Prvo pa je, da mora opustiti Anglika svobodno trgovino, ki je s svoje konkurenco uničila kmete. Ker pa je Anglika ravno s tem prišla na današnje višino, ne vemo, kako se bo v bodoče angleškim kmetom godilo.

Avstrijska poštna hranilnica

je služila 28. maja t. l. petindvajsetletno svojega obstanka. S početka so mislili omejit nje delovanje le na majhen delokrog po vzgledu angleške poštna hranilnice. Od leta do leta se je pa delokrog poštna hranilnice širil; nje ustanovitelj Koch je celo nameraval prenesti jo v državno banko, katera bi bila prevzela vse posle, katere dandanes izvršuje avstro-ogrska in druge privatne banke za državo. Razni nasprotniki so Kochu preprečili izvedbo njeg. vih načrtov, ki bi bili visoki finančni odvzeli marsikak bogat zaslužek ter državi, oziroma davkoplačevalcem pridelili mnogo milijonov za provizije in druge stroške pri upisovanju novih državnih dolgov, izdajanje obligacij in raznih državnih papirjev. Vendar se je poštna hranilnica zelo razvila ter razširila svoje delovanje na skoro vse bančne stroke. Vse dobiček poštna hranilnice od 40.683.019 K. Promet v clearingovom obratu je znašal v prvih 25 letih 169.297.192.323 K, promet v hranilničnem oddelku pa 3.258.825.319 K.

Svetovne vesti.

— **Geotilničarji** niso dolžni povrniti škoda, ako izgine v njihovih prostorih gromot obkela, palica ali detnik. Tako je razsodilo najvišje sodišče.

— **Strahna smrt.** V Novem Jorku so obodili morilca Whietea na smrt. V državnem zaporu so ga nato privzeli na poseben stol, da bi ga usmrtili s elektriko. Dvakrat so spustili vanj tok za 1150 volt, kateri pa morilca ni usmrtil. Nato so spustili trikrat tako močen tok nazaj, tako, da je pričelo telo goreti. Dognalo se je, da ga ni usmrtil elektriki tok, temveč da je agorel. Tako usmrčenje ni nič boljše, kakor v srednjem veku groma.

— **Češke tiskarske in založniške društvo „Melantrich“ na Dunaju.** Pred jednim letom so si bili Češi na Dunaju osnovali posebno združenje tiskarsko. Podjetje so se tako dobro sponeslo, da so morali se po treh mesecih podvojiti personal in inventar, pa tudi to se zadostuje več potrebam dunajskih Čehov. Razpisali so spis novih deležev, da tiskarno vestranski razširijo in dvignejo na stališče, odgovarjajoče potrebam velikega podjetja. V tiskarni „Melantrich“ se tiska tudi „Videhaky dennik“, glasilo dunajskih Čehov. Subskripcija novih deležev je bila 15. t. m. zaključena.

Knjževnost in umetnost.

— **Zabavna knjižnica za slovensko mladino.** Urejuje in izdaja Anton Koni, učitelj v Sredstici. 12. vreshek. Stane 30 vin, a pošlino 35 vin. V vresku je mnogo še prav primernega berila za šolske otroke in jo tudi priporočamo za to v nakup.

— **Sloven spetisti Feles, Techechen, Wenden.** Von Dr. W. Einfeldt,

Wien. Preis Mk 1'20. Verlag von A. Reusch. München.

Kakor pravi pisatelj te brošure v predgovoru, hoče z njo podati nekaj pregled severozapadne slovenske zgodovine. Razen tega je dodal tudi nekaj iz lastnega, namreč kritiko dotedanje slovenske politike in proti Slovanom, s katero hoče dokazati, da je slovenska politika, kakor je bila v prejšnjih stoletjih navadna, danes nemogoča.

Znanstvena stran knjige je suhoparna kompilacija iz različnih zgodovin. Kar pa je pisatelj veljavno, to se mora iz večine odkloniti. Čedno se nam zdi, da pisatelj pravi kar na prvi strani, da Slovanov že zaradi njihovega jezika ne smemo šteti k Indogermanom. Ali je vpraskal kaknega poklicnega za svet; menda ne, ker sicer bi se napisal take gorostane bedastoče. Da je dal Leh svojemu plemenu ime Lehtit, to je stara fabula, ki si jo razlagamo drugače. Sicer pa si pisatelj nasprotuje sam na mnogih straneh ter pogreva posebej v prvem, splošnem poglavju, teze, ki so se že davno predrile. — Znanstvena stvar knjige je suhoparna, ker podaja knjiga prazna imena in letnice, kar pa je pisatelj dodal iz svojega, to je neporabno, ker nima nobene veljave.

— **Slovenska šolska družba.** Ciril in Metodova številka „Omladine“. Vsebinske številke „Omladine“, katero najtopleje priporočamo vsem, kateri se zanimajo za časn primerno reformo v naši šolski družbi, je mnogovrstna in tožna. Med drugimi je napisal dr. Ilešič krasen članek o narodni

vzgoji, ravnatelj Unifedni Matice Školske F. Bělehradek o narodni ali manjšinski šoli. Tu se človek prepriča, kako potrebna je presreditev naše šolske družbe! Številka še podaje mnogovrstnega gradiva o delovanju naših narodnih nasprotnikov, podaje marsikak dober nasvet za Držbo in kaže robce, da se je v manjšinskih, nam tako zelo potrebnih, a doslej neznanih odselkih narodno-radikalnih ak. društev „Adrija“, „Slovenje“ in „Tabora“ veliko delalo. Naj si tedaj prečitajo in resno premislijo vsebino te številke vsi oni, katerim je mar življenjsko vprašanje Slovencev — narodna samobramba.

Proda se 20 polovnjakov vina

iz Črešnjice iz letnikov 1903, 1904, 1905 in 1906. Cena za liter od 40 vin. 362 naprej. Več se izve pri 4-2 **Jožef Vrečer-ju** posetniku v Vojniku pri Celju.

Pozor mlinarji!

Kdor želi kupiti en par francoskih mlinjskih kamenov naj se oglasi pri **Alojzu Kupecu**, mlinarju v Sv. Lovrencu, p. Sv. Pavel pri Prebodu Stajersko, kateri je proda 363 zaradi opustitve obrti. 3-3

Steckenpferd lilijino milo

50-17 od Bergmann & dr. Draždani in Defin na Lehi (Čodko) 57 je to ostanek po priznanjih, katere dobivamo dan za danom, najboljšje zdravilno milo prvi pogum na lica in v drugo odroč. umika koda in zdravi barve za obraz. ostanek po 50 v je dobiti po vsaki lekarni, drogeriji, trgovini in v kateri koli milom ter ležalke.

Razpis stavbe.

V soboto, dne 3. avgusta 1907 ob 3. uri popoldne oddala se bo v šolskem posloppu v Keblju pōtom zmanjševalne dražbe stavba razširjenja šolskega posloppa. Izklicna cena 18.720 K Ri v. — Jamščina 10%, izklicne cene. Natančnejši pogoji, načrti in proračun stroškov se lahko vpogledajo v šolskem posloppu v Keblju. 367 2-2

Krajni šolski svet Kebelj, dne 15. julija 1907.

Načelnik: **Andrej Breznik.**

1000 hektolitrov

pristnega ljutomerčana raznih letnikov iz najboljših vinogradov ormoške-ljutomerških gorc ima se po nizkih cenah napredaj

Kletarsko društvo v Ormožu

LAPIJONE

ZA VESELE IN DRŽALA ZA ČASOPISE, PIMOPOČA SI DRUŠTVOM

P. KOSTIČ V CELJU.